

цій сфері представники іноземних компаній та найкрупніші українські підприємства. Більшість компаній не мають визначеної стратегії СВБ, перебувають на етапі дотримання законодавства та точкових добродійних проєктів. Проте, лідери українського бізнесу, зокрема приватної форми власності, здійснюють активну добродійну діяльність та використовують інструментарій зв'язків з громадськістю. Майже всі великі компанії проводять проєкти підвищення ефективності бізнес-процесів із певними соціальними або екологічними перевагами, однак більшість не робить прив'язки таких бізнес-проєктів до власної соціальної відповідальності [4].

Підсумовуючи вищесказане, відзначимо, для успішного управління організація повинна вміти пристосовуватися і відгукуватися на проблеми, які виникають у соціальному середовищі, щоб зробити це середовище більш сприятливим для компанії. Проаналізувавши соціальну відповідальність бізнесу у сучасному суспільстві можна зробити висновки, що вітчизняні підприємства поступово починають переходити до нових стандартів співпраці із суспільством, розглядаючи планування і реалізацію соціально-відповідальних програм як одне із своїх невід'ємних завдань [5].

Література:

1. Осовська Г. В., Осовський О. А. Основи менеджменту: Підручник. Видання 3-є, перероблене і доповнене. – К.: «Кондор», 2006. – 664 с.
2. «Основи менеджменту» за ред. М. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоурі; переклад англійської мови – М.: «Справа», 2000 р.
3. Соціальна відповідальність бізнесу: розуміння та впровадження [Електронний ресурс] // Видавнича компанія «КІТ» – К.: 2005. – С. 1–48. – Режим доступу: http://www.un.org.ua/files/Concept_Paper.pdf.
4. Соціальна відповідальність бізнесу. Українські реалії та перспективи. [Електронний ресурс] / В. Воробей, І. Журовська // Спільнота СВБ – Режим доступу: http://www.svb.org.ua/sites/default/files/Analitichniy_Material_do_Sluhan_FINAL.pdf.
5. Соціальна відповідальність як добровільна реакція на соціальні проблеми суспільства з боку організації [Електронний ресурс] // <http://www.info-library.com.ua/books-text-5554.html>.

Владислав ГУДИМА

Тернопільський національний економічний університет

РОБОТА ПОЗА МЕЖАМИ ОФІСУ – МАЙБУТНЄ ЧИ МАРНА ТРАТА ЧАСУ?

Одним з важливих завдань менеджменту є раціональне використання трудового потенціалу. Українські компанії все частіше дозволяють співробітникам працювати вдома і завдяки цьому знижують витрати на

персонал. Тому важливості набуває дослідження розвитку і поширення нового впливу на управління персоналом на прикладі без офісного працівника.

Воркшіфтинг (з англ. «віддалена робота») давно прижився в більшості розвинених країн. За даними британської дослідницької компанії Vanson Bourne, 37% компаній найбільш економічно сильних країн Європи та Америки пропонують своїм співробітникам віддалену роботу. В Україні їх поки близько 12%, хоча щорічно число таких роботодавців зростає на 15% [1].

До 2017 року більше 35% українських компаній матимуть віддалених співробітників, тобто 10% офісних працівників працюватимуть дистанційно. Економічний ефект від дистанційної роботи становить 1,7 млрд. грн. в рік (включаючи 10 тис. грн. економії на офісному обладнанні та 7, 2 тис. грн. на оренді робочого місця). Про це свідчать результати дослідження, проведеного сервісом «Бітрікс24» у 2015 р. У рамках дослідження було опитано 1035 підприємств малого, середнього і великого бізнесу з усіх регіонів України. З них 221 заявили, що в їхніх компаніях є дистанційні працівники. На рис. 1. відображено компанії, що наймають дистанційних працівників. При цьому найбільша чисельність дистанційних працівників зосереджена в мікро компаніях.

Рис.1 Компанії, що наймають дистанційних працівників [3]

Компанії визнають, що надання людям можливості працювати з будь-якої точки світу здатне принести користь обом сторонам. Для співробітників ця користь полягає в можливості вибирати для своєї роботи оптимальний час, місце і пристрій, а для бізнесу забезпечує високу мобільність і гнучкість, які призводять до підвищення продуктивності і зниження витрат.

Якщо говорити про плюси воркшіфтинга для компанії, то більш гнучкий режим роботи допомагає залучати та утримувати кваліфікованих співробітників, підвищуючи їх задоволеність роботою і, в той же час, знижуючи кадрові та організаційні витрати, а також ІТ-витрати. Варто сказати і про скорочення витрат на оренду. Здавалося б, бар'єри, які перешкоджали роботі поза офісів, усунені за допомогою віртуальних робочих місць, відео, конференцзв'язку [2].

Однак українські компанії, піддавшись тенденції воркшіфтинга зіткнулися з труднощами. Оскільки воркшіфтинг – це не тільки можливості, але і вимоги. У

першу чергу – це вимога до надійної ІТ-інфраструктури, яка зможе забезпечити безпеку, гнучкість, актуальність даних і стабільність роботи співробітника, так щоб проблеми на віддаленому комп'ютері не вплинули на життєдіяльність робочого процесу в цілому [2].

Підсумовуючи вищезазначене, слід виділити, що для ефективного розвитку вітчизняної економіки необхідним є раціональне використання ресурсного потенціалу України. Трудові ресурси, при цьому, не є винятком, відтак, необхідним є широке застосування воркшіфтіngu на підприємствах, що є вагомим інструментом економії та раціонального використання робочої сили.

Література:

1. Плюси та мінуси українського воркшіфтіngu [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.companion.ua/articles/content?id=199986>.
2. Воркшіфтіng потребує чітко продуманої ІТ-інфраструктури організації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://it-solutions.ua/uk/n1-vorkshftng-potrebu-chtko-produmano-t-nfrastruktur-organzats.html>.
3. Дослідження компанії «1С-Бітрікс» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.bitrix24.ua/blogs/community_ua/roboata-47-nevelykykh-kompaniy-ne-zalezhyt-vid-nayavnosti-ofisu-doslid.php.

Софія ДАНИЛЕВИЧ

Тернопільський Національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах зовнішньоекономічна діяльність підприємств являє собою систему економічних відносин, а саме діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, яка побудована на взаємовідносинах між ними. Такі відносини охоплюють усі сфери діяльності: виробництво, торгівлю, інвестиційну сферу, фінанси тощо.

Однією з головних умов здійснення зовнішньоекономічної діяльності є її ефективність. На даний момент вирішення питання ефективності діяльності підприємств в зовнішньоекономічній діяльності має дуже важливе значення. Опрацьовуючи періодичні та монографічні видання можна помітити, що підвищення зовнішньоекономічної діяльності є актуальним та недостатньо опрацьованим.

На даному етапі розвитку підприємства України стикнулися з низкою проблем, які гальмують ці процеси, а саме:

- неготовність продукції вітчизняних підприємств конкурувати з іноземними;